

Innst. 252 L

(2014–2015)

Innstilling til Stortinget fra helse- og omsorgskomiteen

Prop. 58 L (2014–2015)

Innstilling fra helse- og omsorgskomiteen om endringer i alkoholloven (normerte regler for inndragning av bevilling)

Til Stortinget

Sammendrag

Innledning

Helse- og omsorgsdepartementet fremmer i proposisjonen forslag til ny bestemmelse i alkoholloven § 1-8 som hjemler nye forskriftsbestemmelser om «inndragning av bevillinger etter første og annet ledd, herunder saksbehandlingsregler og standardiserte reaksjoner for ulike typer overtredelser». Videre skisseres forskriftsbestemmelser som inneholder normerte regler for inndragning av bevilling ved overtredelse av alkohollovens regler. Endringene skal tydeliggjøre kommunenes ansvar for å reagere ved brudd på bevillingsvilkårene, og sikre likebehandling av bevillingshavere. Forslaget vil innebære justeringer i bevillingsordningen slik at den i enda større grad enn i dag vil bidra til å redusere problemer knyttet til alkoholbruk.

I Meld. St. 30 (2011–2012) Se meg! En helhetlig rusmiddelpolitikk ble bevillingssystemet for salg og skjenking av alkoholholdig drikk beskrevet, og virkemidler knyttet til bevillingssystemet ble gjennomgått. Når det gjelder oppfølging av bevillingene, ble det pekt på at det er dokumentert store utfordringer knyttet til overskjenking og salg og skjenking til mindreårige, samtidig som bruk av reaksjoner overfor salgs- og skjenkesteder ligger lavt.

Tall fra Statens institutt for rusmiddelforskning viser at det er få kommuner som foretar inndragning sett i sammenheng med antall innrapporterte overtred-

elser. Manglende reaksjoner ved overtredelser fører til at useriøse aktører får et konkurransefortrinn på bekostning av de seriøse aktørene.

Forslaget om normerte regler for inndragning av bevilling følger opp en enstemmig innstilling til rusmeldingen, Innst. 207 S (2012–2013), der komiteen støttet utarbeidelse av nasjonale krav til kommunenes reaksjoner ved brudd på alkoholloven.

Etter forslag fra Helsedirektoratet sendte Helse- og omsorgsdepartementet 8. oktober 2013 et forslag om innføring av normerte regler for inndragning av bevilling ved overtredelse av alkohollovens regler mv. på høring. Forslaget la til grunn innføring av et prikktildelingssystem hvor ulike brudd ble tildelt et visst antall prikker og hvor et gitt antall tildelte prikker i løpet av tre år ville føre til inndragning i minst en uke. En rekke kommuner har på eget initiativ tatt i bruk prikktildelingssystemer i ulike varianter som ledd i håndhevingen av alkoholloven. Hovedinntrykket fra høringen er at et flertall av høringsinstansene var positive til forslaget.

Salg og skjenking av alkoholholdig drikk kan bare skje på grunnlag av bevilling etter alkoholloven. Salgs- og skjenkebevillinger gis som hovedregel av kommunen. Adgangen til å inndra en kommunal bevilling er i utgangspunktet lagt til kommunestyret. Når bevillingen er inndratt, tapes retten til å utøve skjenking eller salg av alkoholholdig drikk for den perioden inndragningen gjelder. Inndragningsperioden kan i henhold til bestemmelsen vare ut resten av bevillingsperioden eller for en kortere tid.

Inndragning av en bevilling er å anse som en administrativ reaksjon i form av et enkeltvedtak. Bevilling kan inndras når grunnlaget for å tildele bevillingen ikke lenger er til stede, eller regelverket for utøvelse av bevillingen ikke overholdes.

Et nasjonalt prikktildelingssystem

Etter departementets vurdering vil et obligatorisk og nasjonalt prikktildelingssystem gi grunnlag for en mer effektiv oppfølging av regelbrudd, samtidig som det vil kunne føre til en betydelig forenkling av kommunens saksbehandling. For bevillinghavernes del vil et prikktildelingssystem også kunne innebære klare fordeler, særlig med hensyn til likebehandling og forutsigbarhet. Det foreslåtte prikktildelingssystemet vil legge til rette for mer rettferdige konkurranseforhold og gi gode rammebetingelser for seriøse aktører.

Departementet har vurdert om systemet med normerte regler for inndragning bør være veiledende eller obligatorisk. Hensynet bak forslaget er blant annet å skape større grad av likhet, forutberegnelighet og rettssikkerhet for den enkelte bevillingshaver uavhengig av hvilken kommune man driver næringsvirksomhet i. Et obligatorisk normert system vil føre til likere konkurransevilkår for næringsvirksomheter i ulike kommuner. Departementet mener at ordningen med normerte regler kun vil virke etter intensjonen dersom ordningen gjøres obligatorisk. Departementets oppfatning er at endringen er nødvendig for å sikre oppfyllelse av alkohollovens formål.

Det har i de siste årene vært tatt flere initiativer for å begrense problemer som særlig oppstår i forbindelse med skjenking av alkohol. Departementet er positiv til tiltak som kommunene iverksetter for å redusere problemer tilknyttet skjenking av alkohol. Det vil etter departementets vurdering være både mulig og hensiktsmessig å gjennomføre denne type samarbeid også ved innføring av normerte regler for inndragning av bevilling. Forutsigbare reaksjoner ved brudd på skjenkeregelverket vil tvert om, etter departementets mening, være et viktig element for å forhindre brudd på alkoholregelverket. Normerte regler for inndragning vil føre til likere konkurranseforhold for bevillingshavere på tvers av kommunegrensene. Effekten vil utebli dersom systemet ikke gjøres obligatorisk.

Opptjeningsstid

Etter departementets vurdering bør opptjeningsstiden for prikktildelingene være to år. Hvert salgs- og skjenkested skal kontrolleres minst én gang i året. En opptjeningsstid på to år sikrer at alle bevillingssteder blir kontrollert minst to og i snitt i alle fall seks ganger i løpet av opptjeningsstiden. Ved å sikre to kontroller i opptjeningsstiden vil det være mulig å se om det har skjedd en positiv eller negativ endring i salgs- og skjenkestedets overholdelse av alkoholregelverket. Det vil også kunne virke skjerpende på bevillingshaver å vite at illeggelse av prikker ved neste kontroll kan føre til midlertidig inndragning av bevillingen.

Etter departementets vurdering er det fornuftig å la prikkene foreldes løpende, og fra det tidspunkt overtredelsen som førte til prikkene fant sted.

Departementet foreslår at ved overdragelse av virksomheten skal den nye bevillinghaverens opptjeningsstid begynne å løpe fra det tidspunktet overdragelsen finner sted.

Dersom en bevillingshaver søker om ny bevilling til et nytt sted kan kommunen se hen til ilagte prikker i vurderingen av hvorvidt bevilling skal gis.

Minstereaksjon

Departementet foreslår at minstereaksjonen ved inndragning av bevilling settes til én uke. Dermed vil inndragningen slå relativt likt ut for alle bevillingshavere.

Lengden på minstereaksjonen må ses i sammenheng med opptjeningsstiden og reaksjonsnivået. Etter departementets oppfatning bør minstereaksjonen være lang nok til å gi insitament til å endre de rutiner eller den praksis som førte til illeggelse av prikker. Minstereaksjonen er ment å være en standardreaksjon i de tilfellene hvor overtredelsene må antas å ligge innenfor normalområdet til hver overtredelsestype som ligger til grunn for inndragningen, og hvor det er tolv prikker som ligger til grunn for inndragningen. Er det mer enn tolv prikker som ligger til grunn, må inndragningslengden økes tilsvarende. Bevillingsmyndigheten vil dessuten ha anledning til å inndra for lengre tid enn minstereaksjonen etter en skjønnsmessig vurdering.

Reaksjonsnivå for de ulike overtredelsene

Departementet foreslår at totalt antall prikker som skal medføre inndragning bør settes til tolv. De enkelte brudd kan som utgangspunkt gi åtte, fire, to eller én prikk. På den måten vil i utgangspunktet ikke ett enkelt brudd alene kunne føre til inndragning. Dersom det bemerkes flere brudd i løpet av en kontroll som til sammen gir tolv prikker eller mer, vil dette imidlertid føre til inndragning. Dersom det foreligger skjerpende omstendigheter ved bruddet, vil det også kunne tildeles flere prikker etter den foreslåtte unntaksbestemmelsen, noe som etter omstendighetene vil kunne føre til inndragning grunnet ett enkelt forhold.

Følgende overtredelser skal kunne ilegges åtte prikker – som vil være det høyeste antallet prikker som kan tildeles i et normalt tilfelle:

- Salg og skjenking til mindreårige. Overtredelser av dette forholdet er å anse som en av de groveste overtredelsene av alkoholloven
- Brudd på bistandsplikten, dvs. bevillingshavers plikt til å yte bistand til personer som er ute av

stand til å ta vare på seg selv og som framstår som hjelpeløse

- Brudd på kravet om forsvarlig drift
- Hindring av kontroll

Følgende overtredelse skal kunne ilegges fire prikker:

- Skjenking og salg til åpenbart påvirket person
- Brudd på tidsbestemmelse
- Skjenking av alkoholholdig drikk med mer enn 22 volumprosent alkohol til personer mellom 18 og 20 år
- Brudd på alderskravet for den som selger eller skjenker alkoholholdig drikk

Følgende overtredelser skal kunne ilegges to prikker:

- Åpenbart påvirket person i lokalet
- Mangler ved bevillingshavers internkontrollsystem
- Manglende levering av omsetningsoppgave innen kommunens fastsatte frist og manglende betaling innen kommunens fastsatte frist
- Brudd på regler om styrer og stedfortreder
- Gjentatt diskriminering
- Gjentatt narkotikaomsetning

Følgende overtredelser skal kunne ilegges én prikk:

- Brudd på reglene om alkoholfrie alternativer
- Brudd på reglene om plassering av alkoholholdig drikk på salgsstedet
- Brudd på reglene om skjenkemengde for brennevin
- Brudd på vilkår i bevillingsvedtaket
- Konsum av medbragt alkohol
- Gjester tar med alkohol ut
- Brudd på reklameforbudet

Departementet bemerker at systemet skal tolkes slik at antall prikker som er angitt for overtredelse av en bestemt bestemmelse, skal legges til grunn uavhengig av om man finner ett eller flere brudd på den aktuelle bestemmelsen i en og samme kontroll. Ved funn av for eksempel to overtredelser av samme bestemmelse (likeartede brudd) på samme kontroll, skal antall prikker altså ikke dobles. Imidlertid vil flere likeartede brudd være et typisk tilfelle hvor det er aktuelt å benytte den foreslåtte unntaksbestemmelsen i skjerpende retning slik at salgs- eller skjenkestedet ilegges noen flere prikker (likevel ikke dobling).

Unntaksbestemmelse for særlige forhold

Departementet foreslår en adgang for bevillingsmyndigheten til å justere antall prikker etter en begrenset skjønnsmulighet ved særlige forhold. Formålet med prikktildelingssystemet er å skape økt grad av forutsigbarhet og likebehandling, og dette tilsier at skjønnsmuligheten bør være svært snever.

Departementets forslag innebærer at det skal være en høy terskel for å oppjustere eller nedjustere antall prikker, og det skal foreligge enten svært skjerpende eller svært formildende omstendigheter. Det skal være en høy terskel for å benytte unntaksbestemmelsen, og bestemmelsen skal være en snever sikkerhetsventil for omstendigheter som sjelden oppstår.

Etter en nærmere vurdering har departementet kommet til at illeggelse av prikker vil være enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b. Hensynet til kontradiksjon og mulighet til å imøtegå motpartens framstilling av saken innen rimelig tid etter at forholdet har funnet sted, taler for at illeggelse av prikker er enkeltvedtak.

Beviskrav og inndragningens karakter

Hvorvidt midlertidig inndragning av skjenkebevilling er å anse som straff, har vært diskutert ved flere anledninger, også før forslag om innføring av prikktildelingssystemet forelå. Blant annet har Sivilombudsmannen vurdert at midlertidig inndragning i enkelte situasjoner vil kunne være å anse som dobbeltstraff etter EMK.

Departementet mener imidlertid at Sivilombudsmannen ikke i tilstrekkelig grad har tatt i betraktning at det her ikke dreier seg om en rettighetsbasert tillatelse. Reglene i alkoholoven retter seg mot utøverne av en bestemt næring og ikke mot befolkningen som sådan. Tildeling av bevilling er ikke en rett som søker har krav på dersom vilkårene for tildeling er innfridd.

En forutsetning for å inneha retten til å skjenke alkohol er at reglene i alkoholoven overholdes. Ansvar er objektivt, og et eventuelt vedtak om midlertidig inndragning innebærer ikke nødvendigvis en konstatering av skyld hos bevillingshaveren. At den midlertidige inndragningen har en allmennpreventiv virkning, kan etter departementets mening ikke tilsi at virkemiddelet faller inn under straffebegrepet.

Den midlertidige inndragningen gir forvaltningen et fleksibelt, effektivt og forutsigbart virkemiddel for å sikre at alkoholomsetningen skjer i henhold til lovens krav ved at man kan stoppe en virksomhet som ikke oppfyller de kravene som stilles til virksomheten.

Departementet foreslår å ta inn en bør-bestemmelse om iverksettelse av inndragning innen fire uker etter vedtaksdato. Det er etter departementets vurdering viktig å sikre raske reaksjoner ved vedtak om inndragning, slik at situasjonen hvor bevillings-

haver ikke oppfyller vilkårene i alkoholloven, opphører og bevillingshaver får mulighet til å rette eventuelle mangler som må ha ført til brudd på vilkårene.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ordningene er selvfinansierende på den måte at bevillingsmyndigheten innkrever gebyrer som er beregnet ut fra de kostnader som er påregnet ved administrasjon av bevillingsordningen. Den foreslåtte prikktildelingsordningen vil være en del av det regelverket som gir grunnlaget for kommunens oppgaver knyttet til bevillingssystemet og dermed for gebyrsatsene.

For enkelte kommuner vil en forskrift om prikktildeling sannsynligvis føre til økte kostnader og administrativt merarbeid i forbindelse med innføringen av systemet. På den annen side vil saksbehandlingen bli standardisert; noe som tilsier reduserte utgifter og ressurser etter hvert.

De økonomiske konsekvensene antas å være begrensede. Det legges til grunn at eventuelle administrative og økonomiske konsekvenser må bæres innenfor kommunenes rammer.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Ruth Grung, Tove Karoline Knutsen, Freddy de Ruiter, Niclas Tokerud og Karianne O. Tung, fra Høyre, Kristin Ørmen Johnsen, Elisabeth Røbekk Nørve, Sveinung Stensland og Tone Wilhelmsen Trøen, fra Fremskrittspartiet, lederen Kari Kjønaas Kjos, Harald T. Nesvik og Morten Wold, fra Kristelig Folkeparti, Olaug V. Bollestad, fra Senterpartiet, Kjersti Toppe, fra Venstre, Ketil Kjenseth, og fra Sosialistisk Venstreparti, Audun Lysbakken, viser til Prop. 58 L (2014–2015) der regjeringen fremmer forslag om normerte regler for inndragning av bevilling ved overtredelse av alkoholovens regler.

Komiteen viser til at endringene kommer som en oppfølging av Meld. St. 30 (2011–2012) Se meg! En helhetlig rusmiddelpolitikk. I behandlingen av stortingsmeldingen sluttet en enstemmig helse- og omsorgskomite seg til utarbeidelse av nasjonale, normerte krav til kommunenes reaksjoner ved brudd på alkoholloven.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, vil fremheve at målet med endringene er en bedre håndhevelse av alkoholloven, slik at bevillingsordningen i større grad bidrar til å

redusere problemer knyttet til alkoholbruk og samtidig skape større grad av likhet, forutsigbarhet og rettssikkerhet for den enkelte bevillingshaver – uavhengig av hvilken kommune man driver næringsvirksomhet i.

Komiteen mener det er en utfordring at kommunene praktiserer dagens regler ulikt, og at det også utøves forskjellig skjønn i inndragningssaker. Tall fra Statens institutt for rusmiddelforskning viser at det er få kommuner som foretar inndragning sett i sammenheng med antall innrapporterte overtredelser. Mange kommuner har ikke noen etablert inndragningspraksis og tar i liten grad i bruk inndragningsbestemmelsen selv om det foreligger klare brudd på regelverket. Manglende reaksjoner ved overtredelser fører til at useriøse aktører får et konkurransefortrinn på bekostning av de seriøse aktørene. Dette er uheldig.

Komiteen viser til at det foreslås å innføre et prikktildelingssystem med normerte regler for inndragning av bevillinger for å møte disse utfordringene. Komiteen mener endringene tydeliggjør kommunenes ansvar for å reagere ved brudd på bevillingsvilkårene, og vil sikre likebehandling både innenfor den enkelte kommune og mellom kommunene, samt bedre forutsigbarhet for skjenkestedene. Komiteen mener prikktildelingssystem vil skape en mer effektiv oppfølging av regelbrudd, samtidig som det vil kunne føre til en betydelig forenkling av kommunens saksbehandling.

Komiteen merker seg at flertallet av høringsinstansene er positive til forslaget om innføring av normerte regler. Det blir løftet frem at saksbehandlingen vil bli enklere for kommunene i slike saker og fremme større grad av likebehandling, og sikre rettferdige konkurranseforhold mellom ulike nærliggende kommuner.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, merker seg at høringsinstansene som ikke støtter innføring av normerte regler for inndragning av bevilling, trekker frem at kommunene det gjelder allerede har fungerende systemer og ikke ønsker et regelverk som etter det de mener vil kunne hindre kommunenes fleksibilitet.

Flertallet mener det er gledelig at flere kommuner har utviklet prosjekter for å redusere problemer tilknyttet skjenking av alkohol, og som man flere steder ser at har hatt suksess. Flertallet er opptatt av at disse prosjektene ikke forhindres videre funksjon, men at de trygt skal få eksistere til fordel for næringen selv, gjester og samfunnet for øvrig. Det er derfor viktig at kommunene er oppmerksomme på å tydeliggjøre hvilken rolle de innehar under besøk hos virksomheten – om det er som kontrollør eller veile-

der. Flertallet er opptatt av at virksomhetene skal oppleve at de trygt kan drøfte problemstillinger med veileder, uten frykt for å bli belastet med prikker. God veiledning vil tjene alle parter, og erfaringene fra kommuner som har utviklet prosjekter med veiledning og dialog mellom kommune og virksomhet om problemstillinger knyttet til skjenking, viser en positiv reduksjon i antall problemer knyttet til skjenking av alkohol. Flertallet mener prikktildelingssystemet ikke skal være til hinder for et godt samarbeid mellom bevillingsmyndighet og bevillingshaver.

Flertallet ber regjeringen klargjøre i forskrift hvilken kontakt mellom næringslivet og kommunen som omfattes av prikkssystemet, slik at normerte regler for inndragning av bevilling ikke vil undergrave tilliten som er opparbeidet gjennom veiledning og dialog i prosjekter som for eksempel Salutt i Oslo, Maks i Østfold og Ansvarlig alkoholservering i Kristiansand.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet mener det er viktig å begrense alkoholens skadevirkninger. I den forbindelse vil disse medlemmer minne om at kun anslagsvis 10 til 15 prosent av nordmenns alkoholkonsum skjer på utesteder, at det trolig ikke er dette alkoholkonsumet som er den største trusselen mot folkehelsen, at det er viktig å minne utelivs- og reiselivsbransjen om at den ikke representerer noe problem, men at det er ønskelig med normerte og like regler for alle. Disse medlemmer vil understreke at utelivs- og reiselivsbransjen er en viktig del av både sentrums- og bygdeutvikling, blant annet gjennom å tilby kulturopplevelser gjennom for eksempel konserter, samt å være møteplasser som gir folk et godt tilbud blant annet med tanke på å unngå ensomhet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Senterpartiet og Venstre, merker seg at Helsedirektoratet jobber for å styrke kommunenes forvaltning av alkoholloven gjennom «Ansvarlig alkoholhåndtering». Her bidrar Helsedirektoratet med faglig veiledningsmaterieil for kommunene. Alle kommunene, samt politi og næringsliv, får tilbud om kurs og bistand for å sikre ansvarlig alkoholhåndtering, noe flertallet mener er formålstjenlig.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, mener en rettferdig og god kontroll av bransjen som sikrer likebehandling av aktørene i bransjen, fordrer at kontrollen utføres av personer med god kompetanse. Dette flertallet mener det vil kreves kursing og opplæring av ansatte

i kommunene som utfører kontroller, for å skape en felles forståelse for hvordan det nye prikkssystemet skal forstås og håndheves. For å sikre verdiene som er ønsket gjennom prikkbelastningssystemet, som forenkling, likebehandling og bedre håndheving av alkoholloven, er en avhengig av at kontrollørene har så lik forståelse av regelverket som det er praktisk mulig.

Dette flertallet viser til endringer i forskrift om omsetning av alkoholholdig drikk som trer i kraft 1. januar 2016, hvor § 5-1 sier at kontrollør må ha dokumentert kunnskap om alkoholloven og bestemmelser gitt i medhold av den. Dette innebærer at kontrollør må ha bestått en kunnskapsprøve. Endringene i forskriften sier også at kontroll av skjenkesteder skal gjennomføres med minst to kontrollører. Dette flertallet mener dette er en positiv endring i forskriften, som er hensiktsmessig for kommunene, som skal kunne utføre kontroller som forvalter alkoholloven på en formålstjenlig måte. Samtidig oppfatter dette flertallet dette som gunstig også for næringslivet, gjennom at kontrollørene er i stand til å ta presise og pålitelige vurderinger i møte med virksomheten.

Dette flertallet merker seg at flere kommuner i dag samarbeider interkommunalt for å gjennomføre kontroll av skjenkesteder. Dette for å ha tilstrekkelig kompetanse og kapasitet til å gjennomføre pålagte kontroller. Flere kommuner vil kunne ha nytte av å i større grad samarbeide med nabokommuner om håndheving av alkoholloven og skjenkekontroll.

Dette flertallet understreker at politiet ikke er bemyndiget til å ilegge skjenkestedet prikker. Dette flertallet er glad for at politiet opprettholder ro og orden når det oppstår situasjoner av forskjellig art ved skjenkestedene, men mener det er viktig å understreke skillet mellom deres rolle og myndighet, og det nasjonale prikkssystemet.

Dette flertallet er tilfreds med at proposisjonen tar til orde for at prikkbelastningen skal fastsettes via forskrift, og ber i den anledning Helse- og omsorgsdepartementet i veiledningsmateriellet til alkoholloven utdype hva som forstås med overtredelsen «brudd på kravet om forsvarlig drift», som er antydnet skal gi åtte prikker etter det normerte systemet.

Dette flertallet understreker at reise- og utelivsbransjen er betydelige aktører i norsk næringsliv, og at begge er viktige for Norge som turistdestinasjon. Dette flertallet ønsker ikke å legge hindringer i veien for disse, men mener proposisjonen bare tar til orde for å etterleve et regelverk som allerede finnes – og som i dag benyttes på forskjellige måter fra kommune til kommune. Det er etter dette flertallets syn ønskelig at normerte regler gir mer

likebehandling og rettferdighet, noe som ikke alltid er tilfellet i dag.

Dette flertallet mener at forslaget sikrer likebehandling av bevillingshavere og likere konkurransevilkår for næringsvirksomheter mellom kommunene, da det blir lettere for kommunene å vurdere inndragningsspørsmål. Et normert system vil også kunne innebære mindre rom for skjønn i enkeltsaker der kommunene i dag opplever at det kan være en vanskelig skjønnsmessig vurdering om forholdet skal sanksjoneres eller ikke. Således kan prikkbelastningssystemet gi økt forutsigbarhet for næringslivet.

Dette flertallet viser da også til Trondheim kommunes høringssvar der det trekkes frem at også mindre overtredelser vil kunne bli sanksjonert som følge av et prikkssystem. Dette flertallet mener et obligatorisk og nasjonalt prikktildelingssystem gir grunnlag for en forenkling av kommunenes saksbehandling, samt at systemet vil være enkelt å forholde seg til og forstå for bransjen.

Dette flertallet er glad for at det vil bli gjennomført en evaluering av endringene i alkoholloven med normerte regler for inndragning av bevilling. Dette flertallet ber om at denne evalueringen spesielt vil se på kommuner som i dag har prosjekter, som Salutt i Oslo, Maks i Østfold og Ansvarlig alkoholserving i Kristiansand, for å se om prosjektene er ivarettatt og hvordan endringene i denne saken har påvirket prosjektene.

Dette flertallet mener man så langt som mulig bør unngå dobbeltsporete kontroller for skjenkesteder som allerede omfattes av ulike dialog- og veiledningsbaserte kontrollsystemer.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti mener at enkeltlovbrudd, som skjenking til mindreårige, er så alvorlig at det bør føre til umiddelbar inndragning av skjenkebevillingen. Det foreslåtte reaksjonsnivå er for lite strengt til å ha ønsket effekt. Flere av de store byene, som Trondheim og Bergen, har høstet positive erfaringer med et strengere regelverk. Disse medlemmer foreslår derfor å opprettholde det opprinnelige forslaget om at åtte prikker medfører inndragning av skjenkebevilling. Det er viktig med et tydelig signal om hvilket ansvar bevillingshavere har, og at de mest alvorlige brudd på alkohollovgivningen vil medføre inndragning av skjenkebevillingen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, er positiv til Helsedirektoratets helhetlige tilnærming for å styrke kommunenes forvaltning av alkoholloven, og at flere kommuner arbeider etter modell utviklet av Stad i Stockholm.

Salutt i Oslo, Maks i Østfold og Ansvarlig alkoholserving i Kristiansand er konkrete eksempler på slike tverretatlige samarbeidsprosjekt for å skape ansvarlig alkoholserving og et trygt uteliv. Bransjeorganisasjoner som Virke og NHO Reiseliv, samt flere kommuner, har uttrykt bekymring for at innføring av et prikkssystem vil gjøre det umulig å opprettholde prosjekter som bygger på dialog, veiledning og samarbeid mellom bransje, kommune og politi. Departementet er i lovforslaget tydelig på at det både er mulig og hensiktsmessig å gjennomføre denne type samarbeid, også ved innføring av normerte regler for inndragning av bevilling. Utover kontrollvirksomheten står kommuner fritt til å gjennomføre samtaler og veiledende besøk hos skjenkestedene, noe som ikke vil være å anse som kontroller som skal knyttes til prikktildelingssystemet. Det er viktig at kommunene tar ansvar for at de som gjennomfører kontrollene har god forståelse for oppgaven sin. Det å bli fratatt retten til å servere alkohol i en periode har store konsekvenser for virksomhetene, og kommunene må utøve sitt skjønn på en god måte.

Flertallet viser til NHO Reiseliv, som fremhever dokumentforfalskning og bruk av lånt legitimasjon blant mindreårige som en økende utfordring for næringen, og at dette nedprioriteres av politiet. De ser det som et paradoks at skjenking til mindreårige grunnet bruk av falsk legitimasjon kan ende med ingen straff for dokumentforfalskeren, mens bedriften kan få inndratt skjenkebevilling og tap av arbeidsplasser, investering og omsetning. Flertallet har forståelse for denne utfordringen, og viser til bedriftens krav om gode rutiner for å sjekke legitimasjon, og forventer at politiet prioriterer anmeldelser av dokumentforfalskning.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet ser det som alvorlig dersom det er rett at bare halvparten av kommunene gjennomfører lovpålagte minstekrav til skjenkekontroll. Disse medlemmer foreslår derfor at det ved evaluering av ordningen også vurderes om fylkesmennene bør få i oppgave å føre tilsyn med at kommunene overholder lovens minimumskrav til antall kontroller og krav til gjennomføring av kontroller, samt at fylkesmennene gis myndighet til å iverksette sanksjoner.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Senterpartiet viser til at det i høringsnotatet ble foreslått å gruppere overtredelser av alkoholloven slik at de mest alvorlige overtredelsene ga åtte prikker, mens de øvrige ga henholdsvis fire prikker, to prikker og én prikk. I høringsnotatet ble det foreslått en opptjeningsperiode på tre år. Summering av åtte prikker tildelt i løpet av tre år ville utgjøre grunnlaget for et inndragningsvedtak. I

høringsnotatet ble det foreslått en minstereaksjon på én ukes inndragning ved åtte opptjente prikker. Disse medlemmer viser til at det i høringsnotatet ble omtalt at det i flere byer allerede er tatt i bruk prikkbelastningssystem, og at tilbakemeldingene i all hovedsak er at det er gode erfaringer med dette. Disse medlemmer vil understreke at formålet med reglene i alkoholloven er å redusere skadevirkningene av alkoholbruk, og innføring av normerte regler for inndragning av bevilling skal bidra til å øke etterlevelsen av dagens regelverk knyttet til salg og skjenking av alkoholholdig drikke. Da er det etter disse medlemmers syn avgjørende at reaksjonsnivået blir riktig. For å oppnå dette la departementet i høringsnotatet vekt på følgende fire hovedelementer:

1. Lengden på opptjeningsperioden, altså i hvilket tidsrom prikker skal summeres og kunne føre til inndragning.
2. Hvor streng minstereaksjon skal være, altså lengde på inndragningen.
3. Hvilket antall prikker som skal utløse et vedtak om inndragning.
4. Hvilket antall prikker som skal tildeles for den enkelte overtredelse.

I høringsnotatet la departementet videre vekt på at reaksjonsnivået må være høyt nok til at risikoen for inndragning framstår som reelt. Disse medlemmer registrerer at reaksjonsnivået i departementets høringsnotat bygger på Helsedirektoratets forslag til reaksjonsnivå, som baserte seg på en helhetlig vurdering hvor det blant annet er tatt hensyn til de kommunene som har erfaring med prikkbelastningssystemer. Disse medlemmer registrerer at den nåværende regjeringen foreslår å redusere reaksjonsnivået etter høringsforslaget. Disse medlemmer mener dette er uheldig og vil kunne føre til at forslaget slik undergraver selve formålet med å innføre normerte regler for inndragning av bevilling, og ikke bygger opp under alkohollovens formål.

Disse medlemmer er kjent med at noen høringsinstanser mente at normerte regler for inndragning av bevilling vil hindre metodikken som brukes i samarbeidsprosjekt som for eksempel Salutt, som Oslo kommune benytter. Disse medlemmer er enig med Helsedirektoratet som i sitt høringssvar skriver at et prikktildelingssystem ikke er til hinder for et godt samarbeid mellom bevillingsmyndighet og bevillingshaver, og at intensjonen med prikktildelingssystemet er at dette skal inngå i et samspill med de øvrige virkemidlene, for eksempel veiledning og samarbeid. Disse medlemmer slutter seg til departementets forslag om at normerte regler kun vil

virke etter intensjonen dersom ordningen gjøres obligatorisk, og er enig med departementet i at dette er nødvendig for å sikre oppfyllelse av alkohollovens formål.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, viser til at det har kommet flere innspill på opptjeningsperioden og at flere foreslår kortere opptjening enn det opprinnelige forslaget på tre år i høringsnotatet. Flertallet støtter regjeringens endelige forslag om en opptjeningsperiode på to år. Da legges minst to kontroller og i gjennomsnitt seks kontroller til grunn, som er nødvendig og tilstrekkelig for å kunne avdekke uregelmessigheter ved driften.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Senterpartiet viser til at det i høringsnotatet ble foreslått en opptjeningsperiode på tre år, og at opptjeningsperioden ikke ble sett i sammenheng med bevillingsperioden. Disse medlemmer viser til at flere høringsinstanser har kommentert den foreslåtte opptjeningsperioden og at flere foreslår kortere opptjening enn tre år. Disse medlemmer merker seg at Folkehelseinstituttet støtter forslaget om opptjeningsperiode på tre år, for å sikre mulighet for flere kontroller før tidligere prikkbelastninger bortfaller. Disse medlemmer støtter dette, og vil foreslå at opptjeningsperioden settes til tre år. Videre støtter disse medlemmer forslaget i høringsnotatet om at opptjeningsperioden ikke blir sett i sammenheng med bevillingsperioden.

Disse medlemmer viser til at det i høringsforslaget ble foreslått en minstereaksjon på én ukes inndragning. Ved inndragning av bevilling vil retten til å utøve skjenking eller salg av alkoholholdig drikke for den perioden inndragningen gjelder, være tapt. Det ble foreslått at tildeling av til sammen åtte prikker skulle føre til inndragning i minst én uke. Det ble foreslått at kommunen kunne øke lengden på inndragning i tilfeller hvor det foreligger «svært skjerpede omstendigheter». Disse medlemmer merker seg at det blant høringsinstansene er ulike syn på hvor lang minstereaksjonen bør være, og at departementet foreslår at minstereaksjon ved inndragning bør settes til én uke. Disse medlemmer legger vekt på at Folkehelseinstituttet i høringen mente at minstetiden burde økes til flere uker, at IOGT og Juvente foreslår tre uker, mens Forbundet mot Rusgift og Trondheim kommune foreslår to ukers inndragning.

Komiteens medlem fra Senterpartiet mener det er viktig at reaksjonsnivået er høyt nok til å stadfeste alvorlighetsgraden ved overtredelse av

regelverket, og vil foreslå at minstetiden ved inndragelse settes til to uker.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet mener forslaget til Senterpartiet vil ha store næringsmessige konsekvenser, og vil derfor advare mot dette. Disse medlemmer mener en minstereaksjon ved inndragning på én uke er en formålstjenlig periode, og vil slå relativt likt ut for alle bevillingshavere. Disse medlemmer mener også at én uke vil oppfattes som et insitament til å endre rutiner eller praksis som førte til illeggelse av prikker.

Disse medlemmer viser til at minstereaksjonen er ment som en standardreaksjon, og at det vil være rom for å øke inndragningsperioden hvis det er flere enn tolv prikker som legges til grunn for inndragningsperioden, samt etter en skjønnsmessig vurdering.

Disse medlemmer mener også at illeggelse av prikker handler om tryggheten for arbeidsforholdet til ansatte i denne næringen, og sikkerhet for deres inntekt. Det er få andre næringer og yrkesgrupper som er utsatt for å miste inntekten som følge av at næringsgrunnlaget forsvinner for en kort periode.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Senterpartiet viser til at regjeringen foreslår at totalt antall prikker som skal medføre inndragning skal settes til tolv, og ikke åtte som foreslått i høringsnotatet. Disse medlemmer er uenig med regjeringen i dette, og mener at det vil bety en sterk liberalisering og reduksjon av reaksjonsnivået sammenlignet med det systemet som de fleste byer som har innført et prikkbelastningssystem, har i dag. For eksempel vil skjenking til mindreårig – som er definert som en av de mest grove overtredelser av alkoholloven – ikke lenger være en selvstendig grunn til inndragning av skjenkebevilling. Disse medlemmer foreslår at antall prikker som skal medføre inndragning settes til åtte, slik det er foreslått i høringsnotatet.

Disse medlemmer viser til at salg og skjenking av mindreårige, brudd på bistandsplikten, brudd på kravet om forsvarlig drift og hindring av kontroll, er foreslått å utløse åtte prikker. Disse medlemmer slutter seg til dette forslaget. Disse medlemmer viser til at salg og skjenking til åpenbart beruset person, brudd på tidsbestemmelsene, skjenking av alkoholholdig drikk over 22 volumprosent til person mellom 18 og 20 år og brudd på alderskrav for den som selger eller skjenker alkoholholdig drikk, skal utløse fire prikker. Disse medlemmer slutter seg til dette forslaget, med unntak av at salg og skjenking til åpenbart beruset person ikke kun bør

ilegges fire prikker, men bør ilegges åtte prikker. Disse medlemmer mener at salg og skjenking til åpenbart overstadig beruset person er en svært alvorlig overtredelse av alkoholloven som bør føre til inndragning. Disse medlemmer viser til høringsuttalelse fra Trondheim kommune, som er kritisk til at man skal «myke opp» en praksis som har festet seg og som synes å virke i tråd med alkohollovens formål. Trondheim kommune ber departementet om å vurdere å innføre minimum inndragningsperiode på to uker og dessuten at det bør tildeles åtte prikker for overskjenking, slik at det reageres med inndragning ved første gangs overtredelse. Disse medlemmer vil på denne bakgrunn foreslå at salg og skjenking til åpenbart beruset person skal utløse åtte prikker.

Disse medlemmer vil vise til at åpenbart påvirket person i lokalet, mangler ved internkontrollsystemet, konsum av medbrakt alkohol, at gjester tar med alkohol ut, manglende levering av omsetningsoppgaver og betaling av gebyr, brudd på regler om styrer og stedfortreder og brudd på reklameforbudet, ifølge høringsnotatet skal kunne utløse to prikker. Disse medlemmer merker seg at regjeringen ikke følger opp høringsnotatets forslag om at brudd på reklamebestemmelsene, at gjester tar med alkohol bort fra skjenkestedet og konsum av medbrakt alkoholholdig drikk skal ilegges to prikker, men foreslår at disse overtredelsene bare skal ilegges én prikk. Disse medlemmer er uenig med regjeringen, og vil foreslå at høringsnotatets forslag om hvilke overtredelser som skal kunne ilegges to prikker, opprettholdes. Det vil si at også brudd på reklamebestemmelsene, at gjester tar med alkohol bort fra skjenkestedet og konsum av medbrakt alkoholholdig drikk skal ilegges to prikker.

Disse medlemmer viser til at diverse mindre brudd på alkoholloven, som brudd på reglene om alkoholfrie alternativer, brudd på reglene om plassering av alkoholholdig drikk på salgsstedet, brudd på reglene om skjenkemengde for brennevin og brudd på vilkår i bevillingsvedtaket m.m., skal utløse én prikk. Disse medlemmer støtter regjeringens forslag om dette.

Disse medlemmer viser til at flere høringsinstanser tar til orde for at gjentatt narkotikaomsetning og diskriminering bør ilegges åtte prikker. Disse medlemmer viser også til at regjeringen presiserer at selv om disse forhold er alvorlige i seg selv, er ikke gjentatt narkotikaomsetning og diskriminering i kjerneområdet av alkohollovens formål, og foreslår at overtredelse av narkotika og diskrimineringsbestemmelsene tildeles to prikker. Disse medlemmer støtter regjeringen i denne vurderingen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre, vil bemerke at regjeringen erkjenner at det foreslåtte prikktildelingssystemet etter alkoholloven skiller seg fra systemet med prikkbelastning etter veitrafikkloven, som det foreslåtte prikktildelingssystemet i denne saken bygger på. For å ivareta rettssikkerheten til bevillingshavere og sørge for deres rett til å klage, foreslår regjeringen at illeggelse av prikker vil være enkeltvedtak som kan påklages etter forvaltningslovens regler, noe flertallet støtter.

Komiteens medlem fra Senterpartiet viser til at det i høringsnotatet ble foreslått at prikktildeling som ikke medfører inndragningsvedtak, skulle være å anse som en avgjørelse i forvaltningsrettslig forstand og ikke som et enkeltvedtak med klagerett og at Helsedirektoratet støttet dette. Dette medlem støtter forslaget i høringsnotatet. Dette medlem slutter seg ikke til regjeringens forslag om at prikktildeling som ikke medfører inndragningsvedtak i loven, skal anses som enkeltvedtak. Dette medlem mener dette vil føre til unødvendig byråkratisering og merarbeid for kommunene.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Sosialistisk, Senterpartiet og Sosialistisk Vens treparti fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i ny forskriftsbestemmelse om normerte regler for inndragning av bevilgning ved overtredelse av alkohollovens regler, legge til grunn følgende endringer i reaksjonsmønsteret i forhold til forslaget fremmet i proposisjonen:

- Maksimalt antall prikker før inndragning av bevilgning skal være åtte, ikke tolv.»

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti fremmer i tillegg følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i ny forskriftsbestemmelse om normerte regler for inndragning av bevilgning ved overtredelse av alkohollovens regler, legge til grunn følgende endringer i reaksjonsmønsteret i forhold til forslaget fremmet i proposisjonen:

- Opptjenings tid for prikktildeling settes til tre år, ikke to.»

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti og Senterpartiet fremmer i tillegg følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i ny forskriftsbestemmelse om normerte regler for inndragning av bevilgning ved overtredelse av alkohollovens regler, legge til grunn følgende endringer i reaksjonsmønsteret i forhold til forslaget fremmet i proposisjonen:

- Det skal gis åtte prikker ved skjenking av synlig påvirket person, ikke seks.
- Brudd på reklamebestemmelsene, at gjester tar med alkohol bort fra skjenkested og konsum av medbrakt alkoholholdig drikk, ilegges to prikker, ikke én.»

Komiteens medlem fra Senterpartiet fremmer i tillegg følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i ny forskriftsbestemmelse om normerte regler for inndragning av bevilgning ved overtredelse av alkohollovens regler, legge til grunn at minstetiden ved inndragelse settes til to uker, ikke én uke.»

«Stortinget ber regjeringen fastsette i loven at prikktildeling som ikke medfører inndragning, er en avgjørelse i forvaltningsrettslig forstand.»

Dersom forslaget om at åtte prikker fører til inndragning av bevilgning, faller, vil dette medlem subsidiært stemme i mot lovforslaget fra regjeringen i sin helhet, fordi dette innebærer en tvungen og sterk liberalisering av dagens praksis i de største byene. Dette reduserte kravet til reaksjonsnivå undergraver selve formålet med å innføre normerte regler, og lovforslaget kan derfor ikke støttes.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet mener at forslaget til åtte prikker for salg og skjenking til mindreårige viser at dette er et av de mest alvorlige bruddene. Det er også presisert i proposisjonen at det ikke er kun de tilfellene hvor serveringspersonalet direkte serverer den mindreårige, som vil kvalifisere til illeggelse av åtte prikker. Også i de tilfellene der den mindreårige får overlevert alkoholholdig drikk fra en som oppfyller alderskravet, vil åtte prikker være utgangspunktet.

Komiteens medlem fra Kristelig Folkeparti mener selve innretningen med et prikkssystem er et system som kan bidra til at kommunene følger lovens intensjon om en restriktiv alkoholpolitikk og videre redusere problemer knyttet til alkoholbruk. Et slikt system vil i større grad også sikre like-

behandling av bevillingshavere. Undersøkelser viser at kommunene ikke tar ut potensialet i virkemidlene i alkoholloven. Servering av alkohol til mindreårige og åpenbart berusede personer er utbredt. En del kommuner bryter loven ved ikke å gjennomføre det antall kontroller som loven krever. Få overtredelser avdekkes, og det er kun et fåtall av de avdekkede overtredelsene som fører til inndragning av bevillingen. Det må arbeides videre for å sikre ansvarlig alkoholhåndtering i kommunene, herunder at beruselsesnivået senkes og aldersgrensene sikres. Dette medlem vil understreke at eventuelle lovendringer ikke må forhindre at godt fungerende systemer for ansvarlig alkoholhåndtering videreføres. En prikkbelastningsordning må ikke være et hinder for kommuner som vil gjøre en utvidet innsats for et ansvarlig uteliv. Ordningen må være et minimumskrav for kommunene, ikke en maksimumsgrense.

Dette medlem mener skjenking av mindreårige er en grov overtredelse, og reagerer på at regjeringens forslag innebærer at man nå skal kunne skjenke til mindreårige uten å miste bevillingen. Dette betyr i praksis en liberalisering av regelverket i mange av landets største kommuner. Dette medlem mener antall prikker som skal medføre inndragning må settes til åtte, og at reaksjonsnivået for skjenking av mindreårige skal være åtte prikker. Dette medlem viser videre til at det i høringsforslaget ble foreslått en minstereaksjon på én ukes inndragning, og videre at tildeling av til sammen åtte prikker skulle føre til inndragning i minst én uke.

Dette medlem mener at utesteder som bryter skjenkereglene, skal miste skjenkebevillingen i inntil tre måneder. Dette medlem foreslår at salgssteder for alkohol som selger til mindreårige, skal miste salgsløyvet i tre måneder og i tillegg ilegges bøter.

Dette medlem fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at salgssteder for alkohol som skjenker mindreårige, skal miste salgsløyvet i inntil tre måneder og i tillegg ilegges bøter.»

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet erkjenner problemet med diskriminering i utelivsbransjen. Det er derfor bra at regjeringen vil sanksjonere diskriminering gjennom prikkbelastningssystemet. Bestemmelsene i alkoholloven er viktige forebyggende virkemidler mot diskriminering. Selv om forholdene er alvorlige i seg selv, er ikke gjentatt diskriminering i kjerneområdet av alkohollovens formål. Derfor støtter disse medlemmer at gjentatt diskriminering skal straffes med to prikker.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti vil påpeke at diskriminering på bakgrunn av for eksempel etnisitet og funksjonsevne er et alvorlig problem i utelivet. Det er derfor positivt at regjeringen vil gjøre diskriminering til en del av prikkssystemet som kan gi inndragelse av skjenkebevilling.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti finner det imidlertid underlig at departementet kun vil gi to prikker for «gjentatt diskriminering». Med en slik ordning vil man måtte påvise seks tilfeller av «gjentatt diskriminering» før man kan inndra skjenkebevillingen. Dette medlem er kjent med argumentasjonen om at diskriminering ikke er i kjerneområdet av alkohollovens formål, men viser til at flere av høringsinstansene ønsket at diskriminering likevel skulle bli en del av prikk-systemet, og at enkelte høringsinstanser ønsket åtte prikker for «gjentatt diskriminering». Dette medlem mener at diskriminering i utelivet er et alvorlig problem, og at inndragelse av skjenkebevilling kan være et svært effektivt virkemiddel for å hindre denne typen diskriminering.

På bakgrunn av dette fremmer dette medlem følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen innføre åtte prikker for gjentatt diskriminering.»

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti vil påpeke at det til en viss grad er uklart hva som i denne sammenhengen vil utløse reaksjoner som følge av «uforsvarlig drift». Etter disse medlemmers mening bør begrepet «uforsvarlig drift» også omhandle sosial dumping og andre grove brudd på arbeidsmiljøloven, som mangel på arbeidskontrakt for de ansatte.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen i ny forskriftsbestemmelse om normerte regler for inndragning av bevilling ved overtredelse av alkohollovens regler, legge til grunn følgende endringer i reaksjonsmønsteret i forhold til forslaget fremmet i proposisjonen:

- Maksimalt antall prikker før inndragning av bevilling skal være åtte, ikke tolv.

Forslag fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen i ny forskriftsbestemmelse om normerte regler for inndragning av bevilgning ved overtredelse av alkohollovens regler, legge til grunn følgende endringer i reaksjonsmønsteret i forhold til forslaget fremmet i proposisjonen:

- Opptjeningsstid for prikktildeling settes til tre år, ikke to.

Forslag fra Kristelig Folkeparti og Senterpartiet:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen i ny forskriftsbestemmelse om normerte regler for inndragning av bevilgning ved overtredelse av alkohollovens regler, legge til grunn følgende endringer i reaksjonsmønsteret i forhold til forslaget fremmet i proposisjonen:

- Det skal gis åtte prikker ved skjenking av synlig påvirket person, ikke seks.
- Brudd på reklamebestemmelsene, at gjester tar med alkohol bort fra skjenkested og konsum av medbrakt alkoholholdig drikk, ilegges to prikker, ikke én.

Forslag fra Kristelig Folkeparti:

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen sørge for at salgssteder for alkohol som skjenker mindreårige, skal miste salgsløyyvet i inntil tre måneder og i tillegg ilegges bøter.

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen i ny forskriftsbestemmelse om normerte regler for inndragning av bevilgning ved overtredelse av alkohollovens regler, legge

til grunn at minstetiden ved inndragelse settes til to uker, ikke én uke.

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen fastsette i loven at prikktildeling som ikke medfører inndragning, er en avgjørelse i forvaltningsrettslig forstand.

Forslag fra Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 7

Stortinget ber regjeringen innføre åtte prikker for gjentatt diskriminering.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i alkoholloven
(normerte regler for inndragning av bevilling)

I

I lov 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1-8 annet ledd oppheves. Nåværende tredje ledd blir annet ledd.

§ 1-8 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet fastsetter i forskrift nærmere bestemmelser om inndragning av bevillinger etter første og annet ledd, herunder saksbehandlingsregler og standardiserte reaksjoner for ulike typer overtredelser.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Oslo, i helse- og omsorgskomiteen, den 30. april 2015

Kari Kjønås Kjos

leder

Morten Wold

ordfører

